

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ตัวแทนประชากรคือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จากโรงเรียนรัฐบาล ๒ แห่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๐๐ คน และหญิง ๑๐๐ คน ซึ่งเป็นการเลือกตัวแทนประชากรโดยใช้การสุ่มที่ตามด้วยการสุ่มแบบทำในขณะแจกจ่ายถักร การอภิปรายผลจึงทำได้เฉพาะนักเรียนที่อยู่ในเขตจังหวัดดังกล่าว และเป็นนักเรียนในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้วิจัยจะทำการอภิปรายผลการวิจัยตามการเสนอในแผนที่ ๑ และตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้เป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ การศึกษาเปรียบเทียบการถือทัศนคติของบางปิตามารคของผู้ก่อร่างสร้างชายและหญิง (ตารางที่ ๒ - ๔)

ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการถือทัศนคติของบางปิตามารคของผู้ก่อร่างสร้างชาย (ตารางที่ ๒) ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการถือทัศนคติของบางปิตามารค ทั้งในด้านความคล้ายคลึง ด้านที่เกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดู และด้านที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแล ผลที่ได้จากการศึกษานี้ใกล้เคียงกับผลการศึกษาของ *Wright* เกี่ยวกับการถือทัศนคติของบางปิตามารค ซึ่งพบว่า นักศึกษาชายไม่มีความแตกต่างในการถือทัศนคติของบางปิตามารคในด้านที่เกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดู และด้านที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแล ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการวัดการถือทัศนคติของบางปิตามารคนี้ส่วนใหญ่มุ่งเฉพาะด้านที่มารคมีผลสำคัญมากกว่าปิตา เช่นการวัดด้านที่เกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดู และด้านที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแล ถ้าปิตาหรือมารคคนหนึ่งคนใดมีบทบาทสำคัญมาก บุตรจะถือทัศนคติของบางปิตามารคมากขึ้น ซึ่งในวัฒนธรรมไทยแล้ว บุตรมักจะสนิทสนมและใกล้ชิดกับ

^๑Robert F. Finch, *op.cit.*, p.53.

^๒Robert F. Finch, *Ibid.*, p. 116.

การเลี้ยงดูจากมารดาดีกว่าบิดา เพราะมารดามักจะอยู่กับบ้าน ในขณะที่บิดาออกไปประกอบอาชีพ นอกจากนั้นคนโสดส่วนใหญ่ยังมีความเชื่อที่ว่า หน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรเป็นของมารดา สิ่งที่เกิดจากมารดามี อาจเป็นสาเหตุให้เด็กเริ่มหวั่นหวาดวิตกตามอนบางปิกและมารดาไม่แตกต่างกัน

ส่วนผลที่ได้จากการเปรียบเทียบระหว่างการศึกษาความชอบบางปิกและมารดาของนักเขียนวัยรุนหญิง (ตารางที่ ๓) ปรากฏว่า นักเขียนวัยรุนหญิงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐ ในการเลือกสถานชอบบางปิกและมารดา ในด้านที่เกี่ยวกับกิจกรรมเลี้ยงดู และด้านที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแล นักเขียนวัยรุนหญิงเลือกสถานชอบบางปิกมากกว่าบิดาในกรณีที่กล่าวมาแล้ว ผลที่ได้จากการวิจัยนี้ตรงกับการศึกษาของ Stokes^๕ ซึ่งพบว่าสิ่งตกเป็นหัวการอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกตามอนบาง ปิกตามอนบางบุคคลเพศเดียวกัน เช่น เด็กชายให้เลือกตามอนบางชาย และเด็กหญิงก็ให้เลือกตามอนบางหญิง และตรงกับลักษณะสิ่งตกใหม่ที่ว่ามารดาใกล้ชิดและเป็นผู้ชอบดูแลห่วงใย มีบทบาทอยู่มากกว่าบิดา แต่ทางด้านความคล้ายคลึงซึ่งนักเขียนวัยรุนหญิงไม่แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการศึกษาความชอบบางปิกและมารดา นั้นอาจจะเป็นเพราะวัยรุนเป็นวัยที่ยังเยาว์ โฉมจะเลือกตามอนบางบุคคลที่ตนนิยมชอบ^๖ และจากผลการศึกษาของ Lynn^๗ พบว่าเมื่ออายุมากขึ้นเด็กหญิงจะเลือกตามอนบางเพศมาของหญิงน้อยลง ในขณะที่เด็กชายจะเลือกตามอนบางชายเพิ่มขึ้น จึงเป็นไปได้ที่ว่า ในด้านความคล้ายคลึง ซึ่งเป็นการศึกษาความชอบบางเกี่ยวกับลักษณะความสนใจ การปฏิบัติงานต่าง ๆ ความคล้ายคลึงความลักษณะนิสัย นักเขียน

^๕S.H. Stokes, "An Inquiry into the Concept of Identification", Journal of Genetic Psychology, 1950, 76, pp. 163 - 89.

^๖ดร.ประมวญ จิตกินสิน, op.cit.

^๗D.Lynn, "A Note on Sex Differences in the Development of Masculine and Feminine Identification", Psychological Review, 1959, 66, pp. 126-35.

วัยปฐมวัยจะถือค่านิยมอย่างปึกษากรคาไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบผลการถือค่านิยมอย่างปึกษากรระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนวัยปฐมวัย (ตารางที่ ๔) ผลที่ได้ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการถือค่านิยมอย่างปึกษากร นักเรียนวัยปฐมวัยทั้งชายและหญิงจะถือค่านิยมอย่างปึกษากรในค่านิยมค่านิยมค่านิยม ค่านิยมที่เกี่ยวกับครอบครัวเลี้ยงดู และค่านิยมที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแลคล้าย ๆ กัน ทั้งนี้อาจจะเกี่ยวกับลักษณะสังคมไทยที่กล่าวแล้ว นอกจากนี้ จากการศึกษาของ Sears^b พบว่า นักเรียนชายที่มีมารดา เป็นผู้เลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์กับมารดาดี จะถือค่านิยมอย่างมารดาที่มากขึ้น และในขณะเดียวกันนักเรียนวัยปฐมวัยที่มีมารดา ไม่จะถือค่านิยมอย่างเพศหญิงน้อยลงถึงที่กล่าวแล้ว^c จึงอาจจะเป็นเหตุให้นักเรียนวัยปฐมวัยทั้งชายและหญิงถือค่านิยมอย่างปึกษากรไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบผลการถือค่านิยมอย่างมารดาของนักเรียนชายและนักเรียนวัยปฐมวัย (ตารางที่ ๕) ปรากฏว่า มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มในการถือค่านิยมอย่างมารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ คือนักเรียนวัยปฐมวัยจะถือค่านิยมอย่างมารดาที่มากกว่านักเรียนชาย ในค่านิยมค่านิยมค่านิยม ค่านิยมที่เกี่ยวกับครอบครัวเลี้ยงดู และค่านิยมที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแล ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้ตรงกับทฤษฎีการถือค่านิยมอย่างของ Freud^d ที่ว่าบุคคลจะถือค่านิยมอย่างเพศเกี่ยวกับตนมากกว่าเพศอื่น และตรงกับการศึกษาของ Stokes^e ซึ่งพบว่าสังคมเป็นหัวการอย่างหนึ่งซึ่งอิทธิพลต่อการถือค่านิยมอย่าง สังคมมุ่งหวังจะให้เด็กชายถือค่านิยมอย่างชาย และเด็กหญิงถือค่านิยมอย่างหญิง ดังกล่าวแล้ว

^b Pauline S. Sears, "Child-rearing Factors Related to Playing of Sex-typed Roles", American Psychologist, 1953, 8, p.431 (abstract)

^c B. Lynn, op.cit.

^d Boyd R. McCandless, op.cit. p. 338.

^e S.M. Stokes, op.cit.

ตอนที่ ๒ การศึกษาเปรียบเทียบการถือศกตามอย่างมิกนารคาของกุ่มทิวอย่าง
ที่มีความเห็นว่ามิกนารคาหรือการคามีอำนาจสูงสุดในนครทิว (ตารางที่ ๖ - ๔)

ข้อที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการถือศกตามอย่างมิกนารคา
ของนักเขียนวิทยุฐานะรายที่มีความเห็นว่ามิกนารคาอำนาจสูงสุดในนครทิว (ตารางที่ ๖) พบว่า
นักเขียนวิทยุฐานะรายที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕ ในการถือศกตามอย่าง
มิกนารคาตามค่าที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแล คือ นักเขียนวิทยุฐานะรายถือศกตามอย่างมิก
นารคาสูงกว่าค่าในค่าที่กล่าวแล้วนั้น แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกาถือศก
ตามอย่างมิกนารคาตามค่าความกล้าชั่ง และค่าที่เกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดู การที่นัก
เขียนวิทยุฐานะรายกลุ่มนี้ถือศกตามอย่างมิกนารคาในค่าที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแล แสดงว่า
นักเขียนวิทยุฐานะรายยอมรับนับถือศกตามอย่างมิกนารคาว่าเป็นหัวหน้านครทิว เป็นผู้ที่อำนาจสูงสุดใน
นครทิว จึงถือศกตามอย่างมิกนารคาในค่าที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแลมากกว่าจะถือศกตามอย่าง
นารคา ซึ่งข้อที่ได้มีผลสอดคล้องกับทฤษฎีสังคม^{๑๐} ที่ว่าบุคคลจะถือศกตามอย่างมิกนารคาที่มีอำนาจ
ส่วนการที่นักเขียนวิทยุฐานะรายไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการถือศกตามอย่างมิกนารคา
ตามค่าความกล้าชั่ง และค่าที่เกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดู อาจจะเป็นเพราะระดับเอาที่เกี่
ก่าตั้งอยู่ในวิทยุ เป็นช่วงที่เด็กกำลังแสวงหาลักษณะประจำตน และมีแนวโน้มที่จะถือศกตาม
อย่างบุคคลที่ตนนิยมชมชอบ^{๑๑} ซึ่งอาจเป็นบุคคลนอกนครทิวหรือในนครทิว นอกจากนั้น
สาเหตุความเป็นจริงในสังคมไทยที่ว่าบุคคลมีโอกาสติดกับติดกันมีค่านอกกว่ามารคามาก ทั้งนี้เมื่อ
เกิดความตองการจะถือศกตามอย่างบุคคลพิเศษเกี่ยวกับตน จึงอาจเป็นไปได้ที่นักเขียนวิทยุฐานะ
จะแสวงหาศกต่างจากบุคคลในวงแวดล้อมนอกบ้าน หรือหาเหตุอีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะ
การแสดงอำนาจของมิกนารคาในนครทิวอาจเป็นไปได้ในทางซึ่งวิทยุฐานะรายนั้นแต่ไม่พอใจ หรืออาจเป็น
ไปในทางที่กล่าวแก่นักเขียนวิทยุฐานะรายอีกนัยกับนิกนารคาบ้างนั้น จากการศึกษาของ McCandless^{๑๒}

^{๑๐}Boyd R. McCandless, *op.cit.*

^{๑๑}ดร.ประมวญ คึกคินตัน, *op.cit.*

^{๑๒}Boyd R. McCandless, *Ibid.*, p. 399.

สมมติว่าวัยรุ่นที่มีปิกามารคาถืออำนาจเป็นใหญ่จะเกิดปฏิวัติวิชาชีพแบ่งกับปิกามารคา โดยเข้ซาะ
ปิกามารคาที่รักษาความรู้สึกสมบูรณ์ วัยรุ่นจะไม่ยอมฉีกตนทวนอย่างปิกามารคา

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการถือคนตามอย่างปิกามารคาในนักเขียนวัยรุ่น
หญิงที่มีความเห็นว่าปิกามีอำนาจมากที่สุดใ้ลรอบครัว (ตารางที่ ๘) ผลปรากฏว่า ไม่มีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการถือคนตามอย่างปิกามารคาหลัง ๓ ชั้น คือนักเขียนวัย
รุ่นหญิงจะถือคนตามอย่างปิกามารคาในท่ามกลางคล้อย กำนที่เกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดู
และกำนที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแลเท่า ๆ กัน ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่านักเขียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มนี้
มีแนวโน้มที่จะถือคนตามอย่างปิกามารคาเพิ่มขึ้น เพราะทฤษฎีของ Freud^{๓๓} นักเขียนวัยรุ่นหญิง
มีแนวโน้มจะถือคนตามอย่างมารคามากกว่าบิดา ซึ่งผลที่ได้นี้อาจจะเป็นเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่
มีแนวโน้มจะเลือกถือคนตามอย่างบุคคลที่ตนนิยมนอกของกึ่งที่กล่าวมาแล้ว การแสดงอำนาจใน
ครอบครัวของปิกามารคา เป็นที่ยอมรับว่าเป็นบทบาทที่ถูกต้องของปิกามารคาเป็นหัวหน้าครอบครัว ตามลักษณะ
สังคม นักเขียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มนี้อาจจะเห็นว่าปิกามารคาเป็นผู้ที่ปกครองหรือเอาอย่าง ตามทฤษฎี
สังคมทั้งนี้อาจแล้ว และเนื่องมาจากการศึกษา Lynn^{๓๔} ที่พบว่าเมื่อโตขึ้นเด็กหญิงมีแนวโน้มที่
จะถือคนตามอย่างเพศเดียวกันน้อยลง สาเหตุเหล่านี้ อาจทำให้นักเขียนวัยรุ่นหญิงถือคนตามอย่าง
ปิกามารคาไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบระหว่างการถือคนตามอย่างปิกามารคาของนักเขียนวัยรุ่นชายที่
ความเห็นว่ามารคามีอำนาจใ้ลรอบครัวสูงสุด (ตารางที่ ๘) พบว่านักเขียนวัยรุ่นชายไม่มีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญใ้ลการถือคนตามอย่างปิกามารคาคนใดเลย แสดงว่านักเขียนวัยรุ่นชาย
กลุ่มนี้ถือคนตามอย่างปิกามารคาเท่า ๆ กันทั้งในท่ามกลางคล้อย กำนที่เกี่ยวกับการยอมรับ
เลี้ยงดู และกำนที่เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแล แสดงให้เห็นว่านักเขียนวัยรุ่นชายมีแนวโน้ม
ที่จะถือคนตามอย่างมารคามากยิ่งขึ้น ซึ่งตามทฤษฎีการถือคนตามอย่างของ Freud^{๓๕} แล้ววัยรุ่น

^{๓๓} Boyd R. McCandless, Ibid.
^{๓๔} D. Lynn, op.cit.
^{๓๕} Boyd R. McCandless, op.cit.

ชายจะถือคนตามอย่างชายเซมิตามากกว่ามารดา ซึ่งผลที่ได้นี้อาจเกิดจากลักษณะสังคมไทย ที่ว่าบุตรใกล้ชิดกับมารดามากกว่าบิดา หรืออาจเกิดจากการที่นัก เรือนบ้านรุ่นชาวมอญถือคติคนตามอย่างบุคคลซึ่งมีอำนาจทางทฤษฎีสังคมศึกษามากแล้ว สาเหตุอีกประการหนึ่งอาจจะเป็น เพราะวัฒนธรรม เป็นวัยที่มีแนว โฉมจะถือคนตามอย่างบุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับของ เมื่อมารดามีอำนาจ ในครอบครัว นัก เรือนบ้านรุ่นชายจึงมีแนว โฉมที่จะถือคนตามอย่างมารดามากขึ้น

ผลที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบนัก เรือนบ้านรุ่นหญิงที่มีความ เห็นว่ามารดามีอำนาจ ในครอบครัวสูงสุด ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในการ ถือคนตามอย่างบิดาและมารดา ในด้านความคล้ายคลึง คือนัก เรือนบ้านรุ่นหญิงจะถือคนตามอย่าง มารดาในด้านความคล้ายคลึงมากกว่าบิดา ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลที่ได้เร้นี้แสดงให้เห็นว่าการที่มารดามีอำนาจในครอบครัว อาจจะทำให้นัก เรือนบ้านรุ่นหญิงพอใจที่จะถือคนตามอย่างมารดาในด้านความคล้ายคลึง เพราะเด็กขนาดมีอำนาจเช่นเดียวกับมารดา บ้าง แต่การที่มารดามีอำนาจสูงสุดในครอบครัว อาจจะทำให้เกิดการรบกวนถึงบทบาทด้านอื่น ๆ ของมารดา เช่น มารดาอาจจะให้การยอมรับเด็กน้อยหญิงหรืออาจจะแสดงอำนาจในทาง ที่เด็กไม่ยอมรับ ทำให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นเหตุให้นัก เรือนบ้านรุ่นหญิงถือคน ตามอย่างบิดาและมารดาไม่แตกต่างกันในด้านการยอมรับเด็กน้อยหญิง และด้านที่เห็นด้วย อำนาจการควบคุมดูแล

ตอนที่ ๓ การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับบิดามารดาของนัก เรือนบ้านรุ่น (ตาราง ที่ ๓๐)

จากการศึกษาความสัมพันธ์กับบิดามารดาของนัก เรือนบ้านรุ่นทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้ การหาอัตราร้อยละ (ตารางที่ ๓๐) ผลปรากฏว่า ในความสัมพันธ์ด้านช่วยเหลือและปรองดองใจ เมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจ นัก เรือนบ้านรุ่นทั้งชายและหญิงจะเลือกคล้าย ๆ กัน คือเลือกบิดามารดา เป็นผู้ช่วยเหลือและปรองดองใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจมากที่สุด ร้อยละ ๔๔ ของลงมาเลือกมารดา ชาย ร้อยละ ๒๔ หญิง ร้อยละ ๒๔ และเลือกบิดา ชายร้อยละ ๕ หญิงร้อยละ ๒ ตามลำดับ ในด้านไวใจบอกเล่าความลับ ทั้ง ๒ กลุ่มจะเลือกมารดาเป็นผู้เก็บความลับมากที่สุด คือ ชาย ร้อยละ ๙๔ หญิงร้อยละ ๗๖ รองลงมาคือเลือกบิดามารดา ชายร้อยละ ๓๖ หญิงร้อยละ ๒๔

เลือกพื้นที่รือบอง ชายรือบอง ๑๔ หญิงรือบอง ๑๔ และเลือกนิกา ชายรือบอง ๗ และหญิง
 รือบอง ๑ ตามลำดับ ในค่านชดค่าปริกษา ทั้ง ๒ กลุ่ม เลือกปริกษานิกามารทามากที่สุด
 ชายรือบอง ๔๓ หญิงรือบอง ๒๑ รองลงมา นักเรียนที่รับรุ่นชายจะเลือกนิการือบอง ๒๐ ส่วน
 นักเรียนที่รับรุ่นหญิงจะเลือกมารทารือบอง ๓๓ ในค่านเลือกที่อยู ทั้ง ๒ กลุ่มเลือกอยู่กับมารทา
 มากที่สุด ชายรือบอง ๖๖ หญิงรือบอง ๓๓ รองลงมาเลือกอยู่กับนิกา ชายรือบอง ๘๒ หญิง
 รือบอง ๒๔ ในค่านเลือกความเต็มคักแมง นักเรียนที่รับรุ่นทั้งชายและหญิง จะจัดแบ่งกับพื้นที่รือบอง
 มากที่สุด ชายรือบอง ๕๐ หญิงรือบอง ๒๑ รองลงมาคือจัดแบ่งกับญาติหรือผู้อื่น ชายรือบอง
 ๑๔ หญิงรือบอง ๒๒ นักเรียนที่รับรุ่นชายจะจัดแบ่งกับนิกาและมารทามากกว่านักเรียนที่รับรุ่นหญิง
 ในค่านบนบะนำและอบรมเกี่ยวกับความประหตุติ ทั้ง ๒ กลุ่มจะเลือกมารทามากที่สุด ชายรือบอง
 ๔๕ หญิงรือบอง ๕๐ รองลงมาจะเลือกนิกามารทา ชายรือบอง ๔๓ หญิงรือบอง ๔๕ และเลือก
 นิกา ชายรือบอง ๓๓ หญิงรือบอง ๕ ในค่านคุดห่วงใยเกี่ยวกับความเป็นอยู่และสุขภาพ นัก
 เรียนที่รับรุ่นชายเลือกมารทาเป็นอยู่คอบคุดห่วงใยเกี่ยวกับความเป็นอยู่และสุขภาพมากที่สุด คือ
 รือบอง ๘๖ รองลงมาคือเลือกนิกามารทารือบอง ๘๒ และเลือกนิการือบอง ๕ ส่วนนักเรียน
 ที่รับรุ่นหญิง จะเลือกนิกามารทามากที่สุด รือบอง ๔๔ รองลงมาคือเลือกนิการือบอง ๘๒ และเลือก
 มารทารือบอง ๕

จากนิตรากรรเลือกทั้งกล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นว่านัก เรียนที่รับรุ่นทั้งชายและหญิง
 มีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กับมารทาและนิกามารทา มากกว่านิกา ซึ่งผลที่ได้นี้ตรงกับความเป็น
 จริตตามลัทธิขงจื๊อที่คนจีนที่บุตรตั้งชายและหญิงจะใกล้ชิดสนิทสนมกับมารทามากกว่านิกา มารทา
 เป็นอยู่คอบคุดห่วงใยใจใส่เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของบุตรมากกว่านิกา จึงอาจจะทำให้บุตรตั้งชาย
 และหญิงมีความสัมพันธ์กับมารทามากกว่านิกาได้

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องความสัมพันธ์กับนิกา มารทา และนิกา
 มารทาระหว่างนัก เรียนที่รับรุ่นชายและนักเรียนที่รับรุ่นหญิง ไทยใช้ ดน. ๑๑๒๑๑๐ (ตารางที่ ๑๐.๑,
 ๑๐.๒ และ ๑๐.๓) พบว่า นักเรียนที่รับรุ่นทั้ง ๒ กลุ่มมีความสัมพันธ์กับนิกาแตกต่างกับอนาง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ ในค่านชดค่าปริกษาและไวใจนอกเอาความลับ กล่าว
 คือนักเรียนที่รับรุ่นชายจะมีความสัมพันธ์กับนิกาไทยเลือกนิกาเป็นอยู่เกี่ยวกับความลับ และชดค่าปริกษา

จากนิยามกล่าวว่ามีนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย ทั้ง ๒ กลุ่มมีความสัมพันธ์กับมารดา มากกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในทำนองคล้ายกัน ในทำนองคล้ายกัน กล่าวคือนักเรียนหญิงจะเลือกขอคำปรึกษาจากมารดามากกว่านักเรียนชาย ส่วนความสัมพันธ์กับบิดา มารดาและนิคมารคากันอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นถึงความ เป็นจริงที่ว่าในขณะที่เด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น จะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายมาตาม โยบการที่เด็กชายและเด็กหญิงจะเริ่มเปลี่ยนจากวัยเด็กเข้าสู่วัยหนุ่มสาว ซึ่งการเปลี่ยนแปลง นี้ทำให้เด็กรู้สึกวิตกกังวลและบางครั้งก็รู้สึกอับอายที่จะบอกเล่าปัญหาของตนนั้น กระทั่งระดับนี้ที่เด็กจะปิด เป็นที่ปรึกษาคือนิคมารดาที่เป็นเพศเดียวกันกับตน เช่น เด็กชายก็เลือกปรึกษาบิดามากกว่ามารดา และเด็กหญิงก็เลือกปรึกษามารดามากกว่าบิดา ส่วนความสัมพันธ์กับนิคมารคากันอื่น ๆ นักเรียนชายทั้ง ๒ กลุ่มเลือกอ่าน ๆ กับ คือเลือกมารดาและนิคมารดามากกว่าเลือกบิดา ทั้งกล่าวและ

ตอนที่ ๔ การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับนิคมารคาระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอ ตคนตามอย่างนิคมารคาส่งและกลุ่มตัวอย่างที่มีอคนตามอย่างนิคมารคาคำ เพื่อจะศึกษาความ เกี่ยวโยงระหว่างการติดต่อตามอย่างนิคมารคากับความสัมพันธ์กับนิคมารคานี้ ผู้วิจัยแบ่ง การที่มารดาออกเป็น ๔ ตอน (ตารางที่ ๑๑ - ๑๔)

๔.๑ ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับนิคมารคาระหว่างนักเรียนชาย กลุ่มที่มีอคนตามอย่างนิคมารคาส่งและกลุ่มที่มีอคนตามอย่างนิคมารคาคำ ซึ่งแบ่งการศึกษาเป็น ๒ ตอน คือ ศึกษาแนวโน้มนิคมารคานี้ของทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้การหาอัตราส่วนและ (ตารางที่ ๑๑) ปรากฏว่านักเรียนชายกลุ่มที่มีอคนตามอย่างนิคมารคาส่งมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กับนิคมารคามากที่สุด ในทำนองช่วยเหลือและปลอบใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจ ใจไวบอกเล่าความลับ ขอคำปรึกษา แนะนำและยอมรับเกี่ยวกับความประพฤติและคุณลักษณะเกี่ยวกับความเป็นอยู่และสุขภาพ ส่วนนักเรียนชายกลุ่มที่มีอคนตามอย่างนิคมารคาคำ จะมีความสัมพันธ์กับนิคมารคามากที่สุดในทำนองช่วยเหลือและปลอบใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจและขอคำปรึกษา กับจำนวนที่บอกกล่าวกลุ่มที่มีอคนตามอย่างนิคมารคาส่ง และมีความสัมพันธ์กับมารดามากที่สุดในทำนองใจไวบอกเล่าความลับ แนะนำและยอมรับเกี่ยวกับความประพฤติ และคุณลักษณะเกี่ยวกับความเป็นอยู่และสุขภาพ ส่วนในทำนองเลือกที่อยู่ ทั้ง ๒ กลุ่มจะเลือก อยู่กับมารดา แต่กลุ่มที่มีอคนตามอย่างนิคมารคาคำจะเลือกอยู่กับมารดามากกว่ากลุ่มที่มีอคนตามอย่างนิคมารคาส่ง

ในด้านมีความเห็นขัดแย้ง ทั้ง ๒ กลุ่มจะขัดแย้งกันหรืออ่อนน้อมมากที่สุด และกลุ่มที่ถือคนตามอย่างบิคาห์
 จะขัดแย้งกันบิคาห์เป็นอันดับรอง และจากการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับบิคาห์ มารคา และบิคา
 มารคา ระหว่างนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มที่ถือคนตามอย่างบิคาห์สูงและกลุ่มที่ถือคนตามอย่างบิคาห์ต่ำ โดย
 ใช้ chi square (ตารางที่ ๑๑.๑, ๑๑.๒ และ ๑๑.๓) ผลปรากฏว่า นักเรียนวัยรุ่นชายทั้ง ๒
 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕ ในเรื่องความสัมพันธ์กับบิคาห์คนถือคนตาม
 และบิคาห์เห็นขัดแย้ง กล่าวคือ นักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มที่ถือคนตามอย่างบิคาห์สูง จะเลือกอยู่กับบิคา
 มารคา และขัดแย้งกับบิคาห์คนถือคนตามอย่างบิคาห์ต่ำ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า นักเรียนทั้ง
 ๒ กลุ่ม มีความสัมพันธ์กับมารคาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕ ในด้านขอคำปรึกษา
 และคำแนะนำ ยอมรับกับความประหลาดใจ หรือนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มที่ถือคนตามอย่างบิคาห์สูง จะเลือก
 ขอคำปรึกษาจากมารคาและเลือกมารคาเป็นบิวท์ให้คำแนะนำและยอมรับเกี่ยวกับความประหลาดใจน้อยกว่ากลุ่ม
 ที่ถือคนตามอย่างบิคาห์ต่ำ ในเรื่องความสัมพันธ์กับบิคาห์มารคา พบว่าทั้ง ๒ กลุ่ม แสดงความแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕ ในด้านไวใจนอกเหนือจากความอับ นักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มที่ถือคนตาม
 อย่างบิคาห์สูง จะเลือกบิคาห์มารคาเป็นบิวท์ได้รับความไวใจในการเก็บความลับมากกว่ากลุ่มที่ถือคน
 ตามอย่างบิคาห์ต่ำ ส่วนความสัมพันธ์กับบิคาห์ มารคา และบิคาห์มารคาที่อื่น ๆ ทั้ง ๒ กลุ่มไม่มีความ
 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

๔.๒ ในการศึกษาความสัมพันธ์กับบิคาห์มารคาของนักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มที่ถือคนตามอย่าง
 มารคาสูงและกลุ่มที่ถือคนตามอย่างมารคาต่ำ โดยใ้การถนัดการยอมรับ (ตารางที่ ๑๒) ปรากฏว่า
 นักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มที่ถือคนตามอย่างมารคาสูงมีความสัมพันธ์กับบิคาห์มารคาที่สูงสุดในด้านขอคำปรึกษา
 และพอใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจ ไวใจนอกเหนือจากความอับ ขอคำปรึกษา แนะนำและยอมรับเกี่ยวกับ
 ความประหลาดใจ และคุณอันหวังใจเกี่ยวกับความเป็นบิวท์และสุขภาพ นักเรียนวัยรุ่นชายกลุ่มที่ถือคนตาม
 อย่างมารคาต่ำจะมีความสัมพันธ์กับบิคาห์มารคาที่ต่ำสุด ในด้านขอคำปรึกษาและพอใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยาก
 ใจ ขอคำปรึกษา แนะนำและยอมรับเกี่ยวกับความประหลาดใจ โดยเลือกบิคาห์มารคาที่อื่น ๆ มากกว่า
 บิคาห์มารคาที่ถือคนตามอย่างมารคาสูง และเลือกบิคาห์มารคาที่อื่น ๆ มากกว่าในด้านการไวใจนอกเหนือ
 ความอับ แนะนำและยอมรับเกี่ยวกับความประหลาดใจ และคุณอันหวังใจเกี่ยวกับความเป็นบิวท์และสุขภาพ

และกลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคาคำจะมีความสัมพันธ์กับมิตาในคำต่าง ๆ ด้วยอัตราอันสูงยิ่งกว่า
 กลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคาส่ง ส่วนในคำอื่นอีกที่อยู่ ทั้ง ๒ กลุ่มเลือกอยู่กับมารคามากที่สุด แต่
 กลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคาส่งเลือกอยู่กับมารคาด้วย จำนวนมากกว่ากลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคา
 คำ ในคำอื่นมีความเห็นขัดแย้ง ทั้ง ๒ กลุ่มจะขัดแย้งกับที่หรือของมากที่สุด กลุ่มที่เลือกตามอย่าง
 มารคาส่งจะขัดแย้งกับมิตามากกว่า และขัดแย้งกับมารคาอื่นน้อยกว่ากลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคา

จากการเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับมิตา มารคา และมิตามารคาระหว่างนักเรียน
 วิทยุกับรายกลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคาส่ง และกลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคาคำ โดยใจ ๑๓
 ๑๓๒๒๒๒ (ตารางที่ ๑๒.๑, ๑๒.๒ และ ๑๒.๓) พบปรากฏว่า นักเรียนวิทยุกับราย ๒ กลุ่มมีความ
 สัมพันธ์กับมิตาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในคำบนแผนผังและแผนผังเกี่ยวกับ
 ความประพฤติ กล่าวคือ นักเรียนวิทยุกับรายกลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคาส่งจะเลือกมิตาไม่เป็นผู้ใด
 บนแผนผังเกี่ยวกับความประพฤติ น้อยกว่ากลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคาคำ นอกจากนี้ นักเรียน
 วิทยุกับราย ๒ กลุ่ม มีความสัมพันธ์กับมิตามารคาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ใน
 คำรถดำปริกษา นักเรียนวิทยุกับรายกลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคาส่ง จะเลือกรถดำปริกษาจากมิตา
 มารคามากกว่ากลุ่มที่เลือกตามอย่างมารคาคำ ส่วนความสัมพันธ์กับมิตา มารคา และมิตามารคา
 คำอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทั้ง ๒ กลุ่ม จะเลือกมิตามารคาหลาย ๆ กันถึงแล้ว
 แล้ว

๔.๖ เพื่อศึกษานักเรียนวิทยุกับรายกลุ่มที่เลือกตามอย่างมิตาส่ง และกลุ่มที่เลือกตาม
 ตามอย่างมิตาคำ ในเรื่องความสัมพันธ์กับมิตามารคา โดยวิธีการหาอัตราของ๑๕ (ตารางที่ ๑๓)
 พบปรากฏว่า นักเรียนวิทยุกับรายกลุ่มที่เลือกตามอย่างมิตาส่งเลือกมีความสัมพันธ์กับมิตามารคา
 มากที่สุด ในคำอื่นช่วยเหลือและปลงใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจ จอคำปริกษา บนแผนผังเกี่ยวกับ
 ความประพฤติ และकुआहंगโยเกี่ยวกับความเป็นอยู่และสุขภาพ และมีความสัมพันธ์กับมารคา
 มากที่สุดในคำอื่นใจออกเอ้าความอัม นักเรียนวิทยุกับรายกลุ่มที่เลือกตามอย่างมิตาคำ เลือกมีความสัมพันธ์
 กับมิตามารคา มากที่สุดในคำรถดำปริกษา และकुआहंगโยเกี่ยวกับความเป็นอยู่และสุขภาพ มี
 ความสัมพันธ์กับมารคา มากที่สุดในคำช่วยเหลือและปลงใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจ ใจออกเอ้า

ความลับ และแนะนำและขมรมเกี่ยวกับความประพฤติ กลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาคำจะเลือกมีความสัมพันธ์กับปิกาน้อยกว่ากลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาสูง แต่ทั้ง ๒ กลุ่มเลือกมีความสัมพันธ์กันตรง ๆ กับปิกาน้อยกว่ามารคาและปิกามารคา ส่วนในค่านเลือกที่อยู่ ทั้ง ๒ กลุ่มจะเลือกอยู่กับมารคามากกว่าปิกา ในค่านเลือกความนึกเห็นซัดแบง ทั้ง ๒ กลุ่มจะซัดแบงกับพื้นที่หรือของมากที่สุด รองลงมาคือซัดแบงกับญาติหรือผู้อื่น กลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาสูงไม่ซัดแบงกับปิกาเลย

จากการเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับปิกา มารคา และปิกามารคา ระหว่างนักเขียนวัยรุ่นหญิง ทั้ง ๒ กลุ่ม โทบิไซ ฮิงส ฮุคเนโร (การวางที่ ๑๓.๑, ๑๓.๒ และ ๑๓.๓) และปรากฏว่า นักเขียนวัยรุ่นหญิงทั้ง ๒ กลุ่ม มีความสัมพันธ์กับปิกานอกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในค่านเลือกความนึกเห็นซัดแบง กล่าวคือกลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาสูงจะซัดแบงกับปิกาน้อยกว่ากลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาคำ และทั้ง ๒ กลุ่มมีความสัมพันธ์กับมารคาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ในค่านช่วยเหลือและปลอบใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจ กลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาสูงจะเลือกมารคาเป็นผู้ช่วยเหลือและปลอบใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจน้อยกว่ากลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาคำ นอกจากนี้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับปิกามารคา ค่านช่วยเหลือและปลอบใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจ กล่าวคือ นักเขียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาสูง จะเลือกปิกามารคาเป็นผู้ช่วยเหลือและปลอบใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจมากกว่ากลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาคำ ส่วนความสัมพันธ์กับปิกา มารคา และปิกามารคาค่านอื่น ๆ นักเขียนวัยรุ่นหญิง ทั้ง ๒ กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

๔.๔ จากการศึกษาความสัมพันธ์กับปิกามารคาของนักเขียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาสูงและกลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาคำ โทบิไซการหาอัตราร้อยละ (การวางที่ ๑๔) ผลปรากฏว่า นักเขียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาสูงจะมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กับปิกามารคามากที่สุด ในค่านช่วยเหลือและปลอบใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจ ของคำปรึกษาและคอยห่วงใยเกี่ยวกับความเป็นอยู่และสุขภาพ และมีความสัมพันธ์กับมารคาที่สุดในค่านไวใจบอกเล่าความลับ และแนะนำขมรมเกี่ยวกับความประพฤติ รองลงมาก็เลือกปิกามารคา และปิกาค่านคำพิณ ส่วนนักเขียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มที่ถือคณธรรมอย่างปิกาคำ จะมีความสัมพันธ์กับ

ปิตุฆาตกรรมมากที่สุดในบ้านช่วยหรือแตะปลายใจ เมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจ ซอคำปริกษา แขนงา และขมรวมเกี่ยวกับความประพฤติ และคุณแห่งใจเกี่ยวกับความเป็นบุญและสุจริต และนักเขียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มนี้จะมีความสัมพันธ์กับฆาตกรรมมากที่สุดในบ้านไว้ใจบอกเล่าความลับ ในบ้านเลือกที่อยู่ กลุ่มที่เลือกสถานอย่างฆาตกรรมสูง จะเลือกอยู่กับฆาตกรรมมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมต่ำ เลือกอยู่กับฆาตกรรมมากกว่าฆาตกรรม ทำหน้าที่ความเห็นที่ขัดแย้ง ทั้ง ๒ กลุ่มขัดแย้งกับที่ผิดของมากที่สุด และกลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมต่ำจะขัดแย้งกับฆาตกรรมมากกว่ากลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมสูง

เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับฆาตกรรม ฆาตกรรม และฆาตกรรม ระหว่างนักเขียนวัยรุ่นหญิงทั้ง ๒ กลุ่ม (ตารางที่ ๑๔๑, ๑๔๒ และ ๑๔๓) ปรากฏว่า นักเขียนวัยรุ่นหญิงกลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมสูง และกลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมต่ำ มีความสัมพันธ์กับฆาตกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ในบ้านเลือกที่อยู่ คือกลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมต่ำ จะเลือกอยู่กับฆาตกรรมมากกว่ากลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมสูง ส่วนในเรื่องความสัมพันธ์กับฆาตกรรม พบว่านักเขียนวัยรุ่นหญิง ทั้ง ๒ กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในบ้านเลือกที่อยู่ และมีความเห็นที่ขัดแย้ง กลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมสูง จะเลือกอยู่กับฆาตกรรมมากกว่า และมีความเห็นที่ขัดแย้งกับฆาตกรรมน้อยกว่ากลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมต่ำ ส่วนความสัมพันธ์กับฆาตกรรม ฆาตกรรม และฆาตกรรม ทั้งหมดไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากกรณีศึกษา เปรียบเทียบความสัมพันธ์กับฆาตกรรมระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมสูงและกลุ่มตัวอย่างที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมต่ำ (ตารางที่ ๑๔๑) แต่ที่ใกล้เคียงว่า นักเขียนวัยรุ่นกลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมสูง มีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กับฆาตกรรม โดยเฉพาะฆาตกรรมที่นักเขียนวัยรุ่นกลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมต่ำ และนักเขียนวัยรุ่นกลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมสูงที่มีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กับฆาตกรรม โดยเฉพาะฆาตกรรมสูงกว่ากลุ่มที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมต่ำ เช่นเดียวกัน ดังนั้น หอจะสรุปได้ว่า การเลือกตามอย่างฆาตกรรมที่แตกต่างกันเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับฆาตกรรม กล่าวคือ เด็กที่เลือกตามอย่างฆาตกรรมสูงจะมีความสัมพันธ์กับฆาตกรรมสูง แต่เด็กที่เลือกตามอย่างฆาตกรรม

ถ้าจะมีความสัมพันธ์กับนิคมเกษตรากาเทอบ ซึ่งอยู่ที่กรุงโรมหรือต้นนิคมฐานในการวิจัยเรื่องนี
 และใกล้เคียงกับการศึกษาของ Payne และ Hussen^{๑๖} ซึ่งถ้าการศึกษาเกี่ยวกับชายเกิน
 กับการถือครองตามอบางปึก และความสัมพันธ์กับปึก ซึ่งพบว่าเกี่ยวกับชายที่ถือครองตามอบาง
 ปึกจะมีความสัมพันธ์กับปึกที่โดยแสดงความคิดเห็นว่าปึกเป็นผู้ให้รางวัล และจากการศึกษา
 ของ Bronson^{๑๗} ซึ่งพบว่าเด็กชายที่มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปึกและบุตรชาย
 เป็นไปอย่างไร จะถือครองตามอบางปึกทั้ง โดยระดับรัฐสภาและไม่รัฐสภา ส่วนเด็กชายที่มาจาก
 ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปึกและบุตรชายเป็นแบบครึ่งเกวียน มีแนวโน้มที่จะพยายามถือ
 ครอบครองตามอบางปึกในระดักรัฐสภา แต่ในระดัขไม่รัฐสภาจะไม่พอใจที่จะถือครองตามอบางปึก

---

^{๑๖} D.E. Payne and P.H. Hussen, op.cit.

^{๑๗} Wanda C. Bronson, op.cit.